

Haberler > Yazarlar > Taha AKYOL > Din ve siyaset

Taha Akyol

Din ve siyaset

14 Eylül 2016

Yazdır Yazı Tipi

DIYANET İşleri Başkanı Mehmet Görmez, cemaatleri siyasetten ve ticaretten uzak durmaları için uyarılmış.

Arkadaşımız Fatma Aksu'nun Mekke'den bildirdiğine göre Görmez Hocamız "Cemaatleri siyasetin göbeğinde, ticarete, futbol ve şikede görmemeliyiz" diyor.

Çok doğru fakat eksik; siyaset de cemaatlerden uzak durmalı.

Cemaatlerin böyle uyarı gerektirecek kadar siyasete girmelerinin sebebi, siyasi güç elde etme

çabasıdır, bu ekonomik gücün de kapısı açıyor.

Siyaset de sadık taraftarlar yaratmak umuduyla cemaatlere elini uzatıyor, mevkiler, makamlar sunuyor. FETÖ'nün devlette böylesine örgütlenmesinin bir sebebi gizli olması ise, öbür sebebi "bizden" diyerek mevkilere, makamlara getirilmesidir.

GÜÇ ZEHİRLENMESİ

Cemaat ve tarikatlar sosyolojik olgulardır. Yasaklamak bu çağda hukuken düşünülemediği gibi 'gizliliği' artırması, soyutlanma yaratması gibi olumsuz sonuçları da oluyor.

Nefs terbiyesi ve ruhi olgunluk bu yapıların temel amacı olmalıdır. Öyle oldukları zaman toplumda itidal, denge, dayanışma, kötülüklerden sakınma gibi olumlu etkileri olur. Tarihte örnekleri var.

Ama işin içine siyaset girince nefis terbiyesi gibi değerler yok oluyor, korkunç bir güç zehirlenmesi başlıyor. İşte o zaman devleti ele geçirme cinnetleri doğuyor. Tarihte bunun da örnekleri var.

İslam'da ilk ihtilafların "hilafet" yani siyasi güç çekişmelerinden çıktığını, tamamen dünyevi olan bu ihtilafları dini yorumlarla meşrulaştırmaya kalkmanın birçok çatışmalara yol açtığını unutmamak lazım. İslam dünyası hâlâ geçmişin bu tür etkilerinden kurtulabilmiş değil. Onun için İslam dünyasında siyasetin rasyonelleşme düzeyi düşük, hamaset dozu yüksektir. Bu hastalık dini hayatı da erdeminden uzaklaştırıyor.

GANNUŞI'NİN UYARISI

Bu noktada Tunuslu bilge ve âlim İslamcı lider Raşid Gannuşi'nin 19 Mayıs günlü Le Monde'daki sözlerini gündeme getirmek gerekir:

"Siyasi faaliyetleri dini faaliyetlerden tamamen ayırmak istiyoruz. Bu siyasetçiler için iyi olacak çünkü artık çıkarları için dini manipüle etmekle suçlanmayacaklar. Din için de iyi olacak çünkü din siyasetin rehinesi olmayacak."

Evet... Neymiş?... Din ve siyaset birbirine karışmazsa, siyasetçi "çıkarı için dini manipüle ettiği" suçlamasından kurtulacak... Din de "siyasetin rehinesi" olmaktan kurtulacak.

Dindarlar bilhassa bu “dinin siyasetin rehinesi olması” deyimine çok dikkat etmeli. Dini düşünce ve davranış siyasi bir hiyerarşiye bağlanırsa, siyasetin bin bir taktikle dolu pratiğine uyarsa, o dindarlık ulviyetini ve hürriyetini kaybetmez mi? Öyle bir dindarlık siyasi slogan ve kavgadan başka ne üretebilir?

Tunus niye uzlaşarak anayasa yapmayı başardı? Bunu iyi düşünmeliyiz.

‘BİZDEN’ SAPLANTISI

Demokratik siyasetin dinle ilgili tek görevi vardır: Fikir ve ifade hürriyetiyle birlikte din ve vicdan hürriyetini, bunun AİHM içtihatlarında yer alan sosyal faaliyet ve cemaatleşme boyutlarını da içerecek şekilde gerçekleştirmek...

Bunun ötesinde inanç faktörü siyasette bir kayırma ya da dışlama sebebi olursa, o toplumda ne huzur olur ne adalet...

Bizde sadece dini çevrelerin değil, parti ve sosyal grupların siyasetle ilişkisindeki çarpıklıkların temelinde “bizden” kayırmacılığı var.

“Kamu kurumlarının tarafsızlığı” kültürü bizde bu yüzden zayıftır.

Bu yüzden “liyakat, ehliyet, profesyonellik, performans” gibi değerler etkisizdir.

Uzak asırlardaki kabile çağlarının psikolojilerinize çivi gibi çaktığı “bizden” saplantısını aşmadıkça sağlıklı bir hukuki ve siyasi düzene kavuşamayız, içinde bulunduğumuz “orta gelir tuzağını” aşamayız.

HER YERDE HÜRRIYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş